

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 62. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906164279232/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

PRÆSTEN gjorde sig et ærende til Henriks gård. Hvad har du gjort, Henrik?

Hvad tænker præsten på?

Du har haft to folk i din tjeneste; jeg har hørt meget fortælle om dem, og jeg har glædet mig over, hvad jeg hørte; du havde gjort dem til ordentlige mennesker. Jeg har selv viet dem med en tak til herren og en venlig tanke til dig. Men i samme øjeblik de er kommet fra din gård og er blevet selvstændige, så er de blevet mere ryggesløse end før; det taler alle mennesker om, og de siger meget også om dig. Hvad har du gjort ved dem?

Jeg har gjort det samme, som Gud vilde ha gjort, ikke nu, men i gamle dage.

Du vover at sammenligne dig med Gud?

Hør, hvad jeg mener. Jeg har samlet to udskud op fra landevejen, for at gøre dem til bedre mennesker. Jeg tog dem med hårdhed, skønt jeg aldrig slog eller skændte; jeg kuede dem og gjorde dem bange for mig. Da de var kuede, var jeg venlig imod dem, dog slap jeg dem ikke af syne, og selv om jeg var borte, kunde de aldrig vide sig sikker for mig. De blev under mine øjne ordenlige og upåklagelige mennesker. Jeg forbedrede dem, og så gav jeg dem fri. Da de var blevet fri, blev de værre end før, som præsten rigtigt siger.

Så har du vel ikke taget dem med kærlighed, Henrik.